

Politikonstablernes Antal og Lønninger for-
mener Mindretallet saaledes at kunne blive:

35	hver	med	450	Rd.
50	—	—	400	—
35	—	—	350	—

Der fragaaer saaledes 90 Politikonstabler,
nemlig:

de	55	(hver	med	300	Rd.	=	16,500	Rd.)
-	20	(— —	350	—	=	7,000	—	
-	15	(— —	450	—	=	6,750	—	

hvorved medføres en Besparelse af 30,250 Rd.

Hvad Vægterantallet angaaer, da har Min-
dretallet formeent, at dette ikke bør være min-
dre end 160 (omtrent det nuværende Antal),
nemlig 80 hver med 200 og 80 hver med 170
Rd. i aarlig Løn, hvilket vil medføre et Total-
beløb af 29,600 Rd.

Følge Mindretallets Forslag vil saaledes
fremkomme en Besparelse — i Forbindelse med
en formeentlig større Sikkerhed — af

$$30,250 - 29,600 \text{ Rd.} = 650 \text{ Rd. aarligt,}$$

og Mindretallet kan ingenlunde gjøre nogen
Indrømmelse til den undertiden fremsførte Paa-
stand, at den her foreslaaede Forandring skulde,
hvis den bliver vedtagen, træde hindrende i
Veien for Lovudkastets Gjennemførelse eller
bidrage til dets Forsinkelse.

Ved Behandlingen af det Affnit, som angaaer
Politiets Myndighed, har Udvalget været enigt
om Nødvendigheden af deels at faae tilbetragt
en samlet Række af Bestemmelser, vedrørende
Politiet i snevrere Forstand, deels at faae op-
taget i Lovtexten noget mere udtømmende Reg-
ler om Myndigheden til at udstede Forbud og
Befalinger, vedrørende den offentlige Fred eller
Orden, hvor saadanne maatte blive fornødne i
Forhold, der ikke kræve Lovgivningsmagtens
Medvirkning.

Det er anerkjendt, at medens den Side af
Politiets Virksomhed, der angaaer Om sorgen
for Retsikkerheden — altsaa Forebyggelsen og
Opbagelsen af Forbrydelser samt Overholdelsen
af den offentlige Fred — nærmest vedkommer Sta-
ten og maa være dennes stadige Tilsyn under-
givet, er det Kommunen, som har den væsentligste

Interesse i en anden og meget omfattende Green
af Politiets Virksomhed, nemlig den, som gaaer
ud paa at værne om den daglige Orden med
Alt, hvad dertil hører. Denne Grundtanke,
der gaaer igjennem den hele Opgjørelse af
Forholdet mellem Stat og Kommune, bør for-
meentlig ogsaa finde et bestemt Udtryk i de
Regler, som gives om Myndigheden til at ud-
stede Forbud eller Befalinger om Forhold, der
henhøre under Politiet. Myndigheden til paa
det Staten vedrørende Omraade at træffe saa-
danne Foranstaltninger tilkommer selvfølgelig
Lovgivningsmagten, altsaa Kongen og Rigs-
dagen i Forening, men hvor det bliver nød-
vendigt at træffe midlertidige Foranstaltninger
for at værne om den offentlige Fred eller Sik-
kerhed, er det naturligt og tillige stemmende
med tidligere Praxis, at der gives den af
Staten bestiftede Politidirektør Myndighed til
paa egen Haand at udstede sine Befalinger, og
at der fastsættes en Straf for Undladelse af at
efterkomme dem. Hvad derimod angaaer den
Politivirksomhed, som nærmest har Betydning
for Kommunen, formener Udvalget det rigtigt
at samle alle derhen hørende Bestemmelser,
reviderede og lempede efter Tiden, i en Po-
littivedtægt, der efter Forhandling mellem Ju-
stitsministeriet og Kommunalbestyrelsen kunde
træde i Kraft ved en kongelig Anordning, der tillige
ophævede de ældre Love om disse Forhold, og
at lade de midlertidige Bestemmelser, som kunde
blive nødvendige paa dette Omraade, ordentligviis
fremgaae af en Forhandling mellem Politidirek-
tøren og en kommunal Myndighed. I denne Po-
littivedtægt, der vilde fyldestgjøre et Andragende
fra Kommunalbestyrelsen til Justitsministeren,
vilde der da være at optage Bestemmelser om
saadanne Forhold som f. Ex. Ordens Tagt-
tagelse af Njøvende, Ridende og Gaaende;
Omnibussers, Droschers og andre offentlige
Befordringers Indretning, Benyttelse, Holde-
pladser, Taxt osv.; Torveorden og Torvetid;
Regler for Bybudde og Dragere; Udfilling
og Salg af Varer under aaben Himmel; An-
bringelse af Skilte og udbængte Prøver; An-
bringelse af Stilladser og andre Foranstalt-
ninger i Anledning af Byggearbejder eller
Heisning af Varer; Aflæsning paa Gader;
Hugning af Brænde og Kul i Gader; Tæppe-